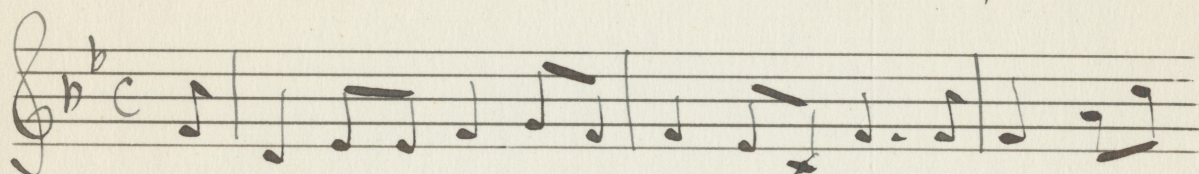

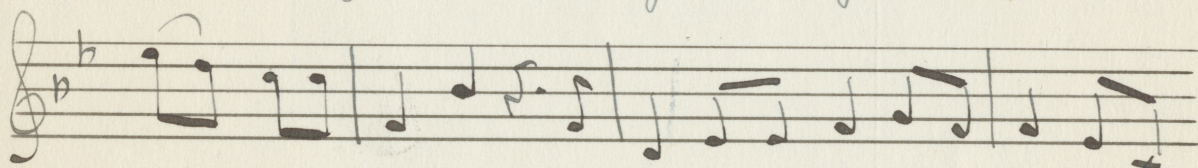
194

469

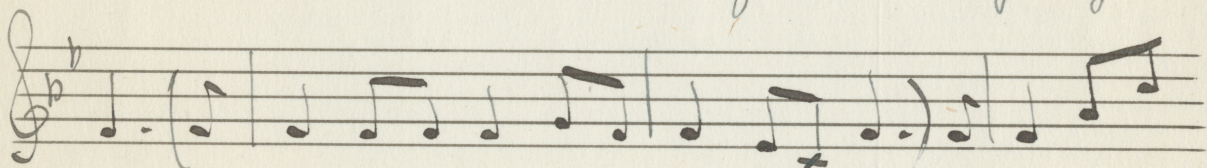
Houtskär, Bastvik

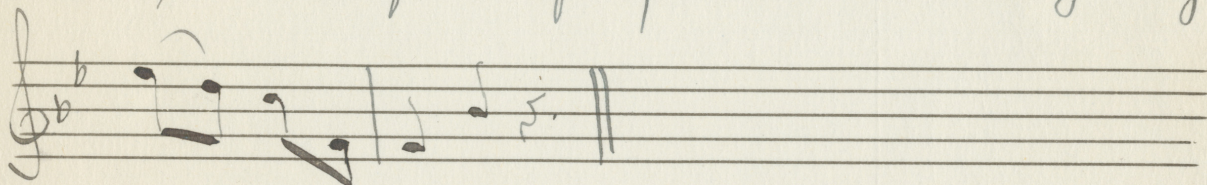
med blodiga händer hon grävde en grav i dammen

under en backe, "Här vile fullväll min olyckliga

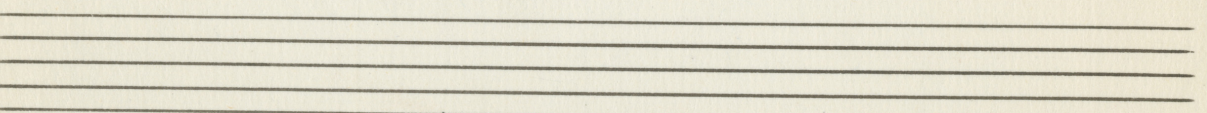
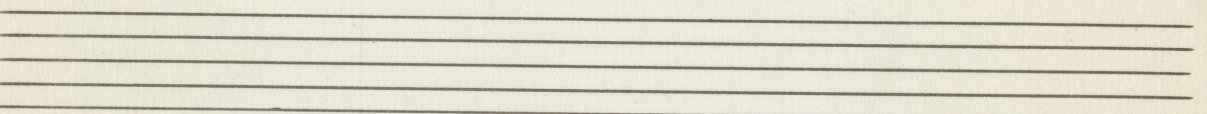
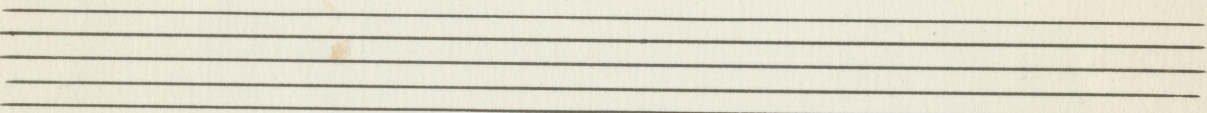
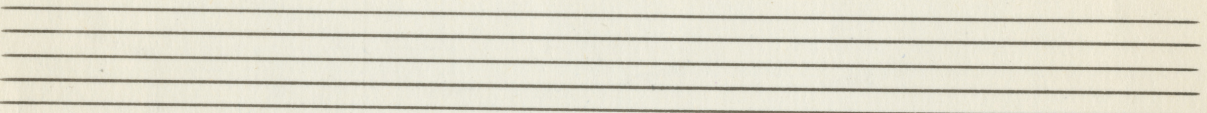
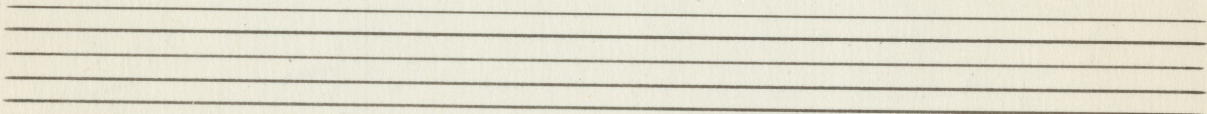
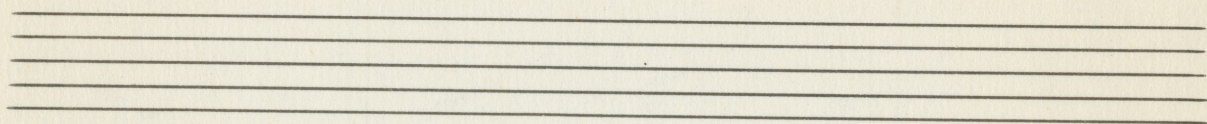
son, här vile fullväll ifrån jättemor och hån! Från stegen mig

korparna hacke!"

Albert Andersson

14. 8. 1923.

"Har mod att ge korgen åt alla!
Dig tror jag den ståtliga riddaren vörd,
som bönder och gods kan befälla"

Beständigt såg jungfrun åt slottet på sned,
beständigt slog hjärtat, när unga herren red
i lysande rustning att jaga.

Han kom i sin svarta nattkappas sväng,
han kom i den mörkaste stunden.
Så tyst som en fjäder, så tyst smög han in
och gav några smulor åt ^{hunden} hunden.

Hennes fader var en hård och oöfverkliger man,
skrek högt till den arna Rosetta:

"Olyckliga flicka, vad harer du gjort?
Fly bort från min åsyn, fly lyckligt och fort
och skaffe förföraren tillvätta!"

— — — — —
Han körde henne ut i en kolsvart natt,
där stormarna bring henne tjata.

(Greven bjöd henne)

" — — — — — en jägare vacker och ung
— — — — —

— — — — — det kostar min peng.

Jag bär ju min härkomst av adeligt blod,
men eljest för din like kan du väl vara god."

"Så gå då och tag dig en adelig fru
och sen må dig jävlarna stycka!"

När regnskuren stritt uti rågstubben slog
och kistronen börja bli mogna,
då swälldes hos flickan de klotrunda bröst
och tröjorna blevo för tränga.

Med blodiga händer hon grävde en grav
i dammen allt under en backe.

"Här vile fullväll min olyckliga son,
han vile fullväll ifrån jämmer och hån!
Från stegler mig korparna hacke!"

Där smyger en skugga så dyster och tyst,
var afton vill steglen betäcka,
vill släcka den lilla olyckliga brand.

- - - - -